

ПРИСПИВНА ПЪСЕНЬ

Вѣтъръ налита, морето бучи,
спи ми, момченце съсь сини очи,
морския търътъ е на тъмния брѣгъ —
той ще ни пази въ невѣрния мракъ.

Сънчо те вика въ незнайни страни,
спи, синеокичко, спи и растни,
ти ще ми станешъ безстрашень морякъ,
ти ще ми станешъ невижданъ юнакъ.

Ти ще заминешъ въ морего далечъ
и ще погубишъ съ сребъренъ мечъ,
ламята, дето погълна въ нощта
твоите братя и твоя баща!

Спи ми ти, спи ми, — по пжтя назадъ,
Богъ ще те срещне съсь корабъ крилатъ
и ще получиши отъ него въвъ даръ
чудната щерка на морския царь!